

Cum sunt mereu... (La o clinică de specialitate)

Florianruse

"Cum sunt mereu puțin din ce-aș fi preferat să nu deviu,
mă-ntreb: oare-i într-adevăr dorit să mă comport,
prezentu-mi, ca și când n-ar fi în general eșecul viu
al vechilor proiecte ce faptelor mi-au fost suport?
Cum sunt mereu prea slab dotat pentru-a putea pătrunde
ansamblul care întregește circumstanța printr-un gând,
mă-ntreb: ce cugetări mai acătării sau plăpânde
nu sunt, de fapt, decât vagi măști care instinctele ascund?
Cum sunt mereu surprins să-i văd pe cei pătrunși cu-adevarat
de rolul revelat de-un magic director de scopuri;
mă-ntreb: oare-i zadarnic a mă obosi, deliberat,
să nu prea mă încred cu asiduitate-n scopuri?
Cum sunt expus, ca orice om, divinilor tentații,
ce par că rațiunea pot orbi fără-a o amăgi;
mă-ntreb: oare-ntâmplarea de-a nu le simți ca alții,
ar trebui să mă convingă că mi-s ochii ignifugi?"

O asistentă care-l îngrijea
pe cel ce stresa cu-aste "adâncuri",
îi spuse: "- Epic!" (În timp ce gândea:
Iar o dă, ăsta, în yin și yanguri!)